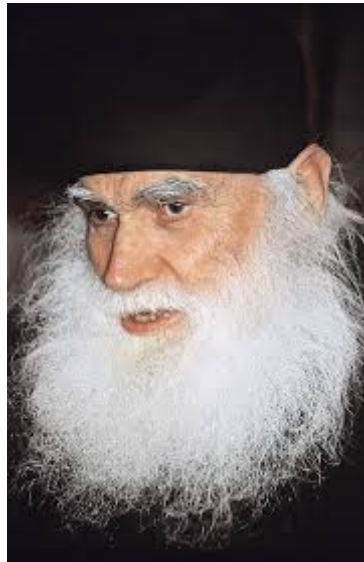

Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης - Εξομολόγηση - Μετάνοια

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Δεν σε κατηγορώ ότι έκανες αμαρτίες πολλές και σοβαρές, όχι, άνθρωπος είσαι. Σε κατηγορώ, γιατί δεν εξομολογείσαι. Αυτό σε κατηγορώ. Έπεσες; Στον πνευματικό. Έπεσες; Στον πνευματικό, όλα στον πνευματικό. Και η οσία Μαρία, πρώτα εξομολογήθηκε.

Στη γειτονιά μας ήτανε κάποιος Κύπριος και είχε έναν υποτακτικό, ο οποίος τους γονείς του δεν είχε αναπαύσει, να πούμε. Όταν καλογέρευσε, και τον Γέροντά του δεν τον ανέπαυσε. Κι' εκεί που καθόμαστε στη Μικρή Αγία Άννα, τον έστειλε ο Γέροντάς του στον Γέροντα, τον Γέρο-Ιωσήφ, να πει τον λογισμό του και ό,τι μπορεί να τον βοηθήσει. Όταν ήρθε εκεί, ήμαστε γύρω έτσι με τον Γέροντα, λέει: «Άντε εσύ, πήγαινε εσύ, πηγαίνετε στα δωματιά σας· έλα 'δω, πατερ- Ιωάννη». Ανεβαίνει, πήγαινε στο δωμάτιό του.

-Γέροντα, λέει, η ψυχή μου κλαίει, κλαίει, κλαίει σαν μικρό παιδί.

-Γιατί, παιδί μου, η ψυχή σου κλαίει;

-Διότι, λέει, δεν ανέπαυσα τον Γέροντά μου.

-Ε, πού καταλαμβάνεις ότι δεν ανέπαυσες τον Γέροντα;

-Να, λέει, έτσι στην υπακοή.

-Άκουσε, παιδί μου. Εκεί που γκρέμισες, εκεί να διορθώσεις. Εχαλάρωσες το “νά ‘ναι ευλογημένο”, την ταπείνωση και την αυταπάρνηση στον Γέροντα. Μη ζητάς τώρα με την ευχή ή με την Θεία Μετάληψη, πάτερ μου, να διορθώσεις το λάθος σου. Εκεί έσφαλες, εκεί να βάλεις μετάνοια, εκεί να διορθώσεις.

Ο αββάς Παμβώ, όταν ήταν κοσμικός, πήγε και κλέψανε σύκα από άλλο γειτονικό αμπέλι. Και όταν τους πήρε μυρωδιά ο δραγάτης, τό ‘βαλαν στα ποδάρια να φύγουν, Αλλά από το μαντήλι που είχε τα σύκα, τού ‘πεσε ένα σύκο κάτω και να μην το χάσει, πήγε και τό ‘φαγε. Και λέει ο ίδιος: «Όποτε θυμάμαι αυτό το σύκο, κάθομαι και κλαίω». Κάθομαι και κλαίω... Αυτό το σύκο...

Έτσι κι εγώ, να πούμε. Όταν θυμάμαι αυτήν την παρακοή που έκανα στον Γέροντα, ως άλλος απόστολος Πέτρος, κάθομαι και κλαίω. Γιατί να κάνω αυτήν την παρακοή, να μην την κάνω υπακοή να κερδίσω;

Ένα πράγμα, άμα σε κεντάει η συνείδησή σου, πήγαινε και βάλε μετάνοια: «Αδερφέ μου, ευλόγησον, σε παρακαλώ να με συγχωρέσεις, έσφαλα». Αυτό διορθώνει το λάθος σου. Μην παραβλέπεις τη συνείδησή σου. Άνθρωποι είμεθα, ένας στον άλλον φταίει. Ή σου είπε έναν λόγο είτε δεν έκανε εκείνο το οποίο είπες, και οπότε κατόπιν η συνείδηση έρχεται ελέγχουσα. Μην την παραβλέπεις, πήγαινε ταπεινώσου και πες το “ευλόγησον” εις τον αδελφό ή εις τον Γέροντα.

Πηγή: myriobiblos.gr